

Dosarul nr. 2ra-931/20

Prima instanță: Judecătoria Cimișlia sediul central (jud. I. Volcovschi)
Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud. G. Colev, Ș. Starciuc, A. Curdov)

ÎNCHEIERE

1 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Organizația de Microfinanțare „Credit ON” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Eugeniu Bujoreanu

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Organizației de Microfinanțare „Credit ON” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Eugeniu Bujoreanu împotriva Veronicăi Braga cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 6 februarie 2020 a Curții de Apel Comrat, prin care a fost respins apelul declarat de Organizația de Microfinanțare „Credit ON” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Eugeniu Bujoreanu și menținută hotărârea din 10 iulie 2019 a Judecătoriei Cimișlia sediul central, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 22 ianuarie 2019, OM „Credit ON” SRL, reprezentată de avocatul Eugeniu Bujoreanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Veronicăi Braga cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 19 aprilie 2017, între OM „Credit ON” SRL, în calitate de împrumutător și Veronica Braga, în calitate de împrumutat a fost încheiat contractul de împrumut nr. 315, prin care pârâta a împrumutat de la OM „Credit ON” SRL suma de 2 000 de lei, iar până la 19 mai 2017, urma să fie restituiți 2 150 de lei.

A comunicat că la 19 aprilie 2017, OM „Credit ON” SRL și-a onorat obligația sa, eliberând pârâtei împrumutul solicitat, pe când Veronica Braga până la moment nu și-a onorat obligațiunile conform contractului în cauză.

Pentru nerespectarea termenului de rambursare a împrumutului, pârâta s-a angajat să plătească și o penalitate contractuală în mărime de 45 de lei pentru fiecare zi de întârziere.

A relatat că în adresa pârâtei a fost expediată reclamația prin care ultima a fost informată repetat despre nerespectarea clauzelor contractuale și despre obligațiunea acesteia a returnării împrumutului, dobânzii și penalităților calculate conform contractului de împrumut nr. 315.

La momentul înaintării cererii de chemare în judecată, datoria Veronicăi Braga constituie suma de 3 950 de lei, fiind calculată conform prevederilor contractului de împrumut nr. 315 și anume, suma restantă aferentă contractului de împrumut în mărime de 2 150 de lei și penalitatea contractuală pentru întârziere în mărime de 1 800 de lei, adică 45 de lei x 40 de zile.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 525 alin. (1), 624 alin. (1), (3), 867 alin. (1), 872 alin. (2), 1030 alin. (1), 1036 alin. (1) Cod civil, art. 96, 206, 166, 167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul pârâtei în beneficiul OM „Credit ON” SRL a datoriei contractuale în mărime de 3 950 de lei, a taxei de stat în mărime de 270 de lei și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 1 200 de lei.

Prin hotărârea din 10 iulie 2019 a Judecătorei Cimișlia sediul central, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prin decizia din 6 februarie 2020 a Curții de Apel Comrat, a fost respins apelul declarat de OM „Credit ON” SRL, reprezentată de avocatul Eugeniu Bujoreanu și menținută hotărârea primei instanțe.

Prima instanță și instanța de apel au reținut că la materialele dosarului nu se regăsesc probe în formă scrisă (bon de încasare, ordin de plată sau actul de primire-predare), care dovedesc predarea către împrumutat a sumei menționate în contractul de împrumut nr. 315 din 19 aprilie 2017.

Astfel, instanțele de judecată ierarhic inferioare au conchis că actul de primire-predare a sumei contractate este parte integrantă a actului juridic privind primirea cu împrumut a unei sume bănești care este mai mare de 1 000 de lei.

Prin urmare, forma contractului încheiat între părți a fost respectată, însă nefinisată, prin neoferirea sumei prin actul de predare-primire.

La 27 aprilie 2020, prin intermediul Oficiului Poștal, OM „Credit ON” SRL, reprezentată de avocatul Eugeniu Bujoreanu a declarat recurs împotriva deciziei din 6 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, încasarea din contul Veronicăi Braga în beneficiul OM „Credit ON” SRL a sumei restante din împrumut în mărime de 2 150 de lei, a sumei restante din penalitatea pentru întârziere în mărime de 1 800 de lei, cheltuielile pentru achitarea taxei de stat în prima instanță în mărime de 270 de lei, în instanța de apel în mărime de 203 de lei și în instanța de recurs în mărime de 135 de lei, precum și a cheltuielilor pentru asistența juridică în mărime de 1 000 de lei.

În motivarea recursului a invocat că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au ținut cont de interesele creditorului care prin neachitarea împrumutului în termen a suportat prejudiciu, care anterior semnării contractului a fost evaluat și negociat cu debitorul prin instaurarea clauzei penale.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare, respingând cerința privind încasarea penalității nu au aplicat prevederile art. 947 alin. (1) Cod civil și nu au ținut cont de natura clauzei contractuale referitor la încasarea prejudiciului în mărime de 0,5 % din suma neachitată pentru fiecare zi de întârziere, aceasta constituie o clauză penală.

La 28 mai 2020, în adresa intimetei Veronica Braga a fost expediată copia cererii de recurs depusă de OM „Credit ON” SRL, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 100), corespondența menționată fiind returnată de către Oficiul Poștal cu mențiunea „plecat” (f. d. 101).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimata să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 28 februarie 2020, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 86), fiind recepționată de recurentă și de avocatul Eugeniu Bujoreanu la 4 martie 2020, fapt ce se confirmă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 88-89).

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 27 aprilie 2020 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de OM „Credit ON” SRL, reprezentată de avocatul Eugeniu Bujoreanu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de OM „Credit ON” SRL, reprezentată de avocatul Eugeniu Bujoreanu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de OM „Credit ON” SRL, reprezentată de avocatul Eugeniu Bujoreanu urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Organizația de Microfinanțare „Credit ON” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Eugeniu Bujoreanu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Mariana Pitic

Nicolae Craiu